

قانون شکنی در اروپا

نویسنده : سید رضا حسینی نسب

انتشار پی‌درپی و گسترده تصاویر اهانت‌آمیز نسبت به ساحت مقدس پیامبر گرامی اسلام (ص) در روزنامه‌ها و تلویزیون‌های غربی و اظهارات کینه‌توزانه برخی از رهبران اروپا، پرده از روی توطئه‌ای دیگر برای به چالش کشاندن جامعه بزرگ مسلمانان در جهان برداشت. این تصاویر در مرحله نخست در روزنامه دانمارکی "جیلاندس پستن" و سپس در دو نشریه نروژی و آنگاه در روزنامه "فرانس سوار" در فرانسه منتشر گردید. علیرغم اعتراض مسلمانان، روزنامه‌های دیگری در اروپا مانند روزنامه "لوموند" فرانسوی و برخی از کانالهای تلویزیونی به تکرار این عمل زبوانه اقدام کردند.

اصرار غیر عادی این رسانه‌ها در انتشار تصاویر یادشده به مدت چهار ماه متوالی و تأیید ضمنی مسئولان دولتی کشورهای اروپایی، به خوبی روشن ساخت که اقدام مذکور به صورت برنامه ریزی شده و به منظور بدنام کردن مسلمانان در جهان غرب و تست حساسیت مسلمانان جهان و جلوگیری از پیشرفت سریع اسلام در مغرب زمین صورت می‌گیرد.

از آنجا که برخی از دولت‌های اروپایی در توجیه توهین به پیامبر بزرگ اسلام و جامعه مسلمانان به این حيله متمسک شده‌اند که این حرکت‌ها به خاطر آزادی بیان در مغرب زمین صورت می‌گیرد و دولت‌های مذکور نمی‌توانند دخالتی در ممانعت از این امر داشته باشند، سعی خواهیم کرد در این نوشتار با استناد به قوانین اساسی کشورهای اروپایی، و مقررات پذیرفته شده در مغرب زمین، به گوشه‌ای از واقعیت‌ها اشاره کنیم تا نادرستی ادعای دولتهای مذکور و علت اصلی این حرکت‌های خصمانه روشن گردد. همه انواع آزادی، از جمله آزادی بیان بر اساس قوانین اساسی کشورهای اروپایی و آمریکایی و بر مبنای دیگر مقررات مصوب آن کشورها، محدود و مشروط به شروطی مانند عدم سلب حق دیگران و عدم توهین و عدم ایذاء دیگران می‌باشد. به عنوان نمونه به برخی از قوانینی که در جهان غرب وجود دارد اشاره می‌کنیم:

1. در کشورهای غربی، هرگونه توهین و سوء تعبیری نسبت به قوم یهود، به عنوان «Anti Semitism» یعنی ضدیت با قوم سامی (یهودی ستیزی) محکوم می‌گردد و مجازات دارد. بر مبنای این اصل در جهان غرب، اگر کسی به یهودیان و مقدسات آنها توهین کند، حقوقدانان و افراد با نفوذ یهودی در سراسر جهان وارد عمل می‌شوند و با استناد به این قانون، فرد یا سازمان اهانت کننده را به محاکمه می‌کشاند و مقدمات مجازات او را فراهم می‌سازند.

2. در دستگاه‌های ارتباط جمعی مانند برنامه‌های تلویزیونی آزاد که یکی از مظاهر آزادی بیان در غرب است، هرگونه توهین به مذهب و مقدسات آن ممنوع است و جرم می‌باشد. به عنوان مثال، در ماده 130 قانون جزا در آئین نامه تحریم‌های حقوق جزایی در رابطه با برنامه‌های کانال آزاد در کشور آلمان چنین می‌خوانیم:

«کسی که در برنامه خود، نفرت بر علیه بخشی از مردم و یا بر علیه گروه‌های ملی، نژادی و مذهبی برانگیزد و یا خشونت بر علیه آنان را تحریک کند و یا کرامت انسانی این گروه‌ها را بوسیله دشنام و توهین جریحه دار بسازد، طبق ماده 130 قانون جزاء مرتکب جرم می‌گردد». از سویی دیگر، در قوانین اساسی کشورهای غربی به تساوی پیروان همه ادیان و لزوم حفظ کرامت و احترام آنان تصریح شده است. در اینجا برخی از موارد یاد شده را از نظر شما می‌گذرانیم:

1. نص قانون اساسی ایتالیا (ماده 3) تحت عنوان اصل تساوی، بدین شرح است:

(1) All citizens have equal social status and are equal before the law, without regard to their sex, race, language, religion, political opinions, and personal or social conditions.

(2)It is the duty of the republic to remove all economic and social obstacles that, by limiting the freedom and equality of citizens, prevent full individual development and the participation of all workers in the political, economic, and social organization of the country."

«(1) همه شهروندان، از موقعیت اجتماعی مساوی برخوردارند و در برابر قانون مساوی هستند؛ بدون در نظر گرفتن جنس، نژاد، زبان، دین، دیدگاه سیاسی و شرایط اجتماعی شخصی.

(2) این وظیفه جمهوری (دولت) است که همه موانع اقتصادی و اجتماعی که با محدود کردن آزادی و تساوی شهروندان، مانع پیشرفت فردی و مشارکت همه کارکنان در سازمان سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور می‌باشد را برطرف سازد».

2. در قانون اساسی اسپانیا، اصل چهاردهم چنین می‌خوانیم:

"Spaniards are equal before the law, without any discrimination for reasons of birth, race, sex, religion, opinion, or any other personal or social condition or circumstance."

«اسپانیایی‌ها در برابر قانون مساوی هستند، بدون هیچگونه تبعیض بخاطر تولد، نژاد، جنس، مذهب، عقیده، یا هرگونه شرایط دیگر شخصی یا اجتماعی».

3. اصل هشتم از قانون اساسی کشور سوئیس نیز به این امر اشاره دارد:

"All human beings are equal before the law.

Nobody shall suffer discrimination, particularly on grounds of origin, race, sex, age, language, social position, lifestyle, religious, philosophical or political convictions, or because of a corporal or mental disability."

«همه انسانها در برابر قانون مساوي هستند. هيچکس نبايد از تبعيض، بويژه تبعيض بخاطر اصل و نسب، نژاد، جنس، سن، زبان، موقعيت اجتماعي، شيوه زندگي، دين، اعتقاد فلسفي يا سياسي، يا بخاطر ناتواني جسمي يا ذهني؛ رنج ببرد».

4. در بند سوم از سومين اصل قانون اساسي آلمان چنين مي خوانيم:

"Niemand darf wegen seines Geschlechtes, seiner Abstammung, seiner Rasse, seiner Sprache, seiner Heimat und Herkunft, seines glaubens, seiner Religiösen oder politischen Anschauungen benachteiligt oder bevorzugt werden."

«هيچکس نبايد بخاطر جنس، نسب، نژاد، زبان، زادگاه و اصليت، عقیده، دیدگاه ديني و سياسي؛ مورد تبعيض يا امتيازي قرار گيرد».

5. اصل پانزدهم از قانون اساسي کانادا، چنين اذعان مي دارد:

"Every individual is equal before and under the law and has the right to the equal protection and equal benefit of the law without discrimination and, in particular, without discrimination based on race, national or ethnic origin, colour, religion, sex, age or mental or physical disability."

«هر فردي در برابر و تحت امر قانون، از حقوق مساوي برخوردار خواهد بود و داراي حق حمايت و منفعت متساوي از قانون مي‌باشد؛ بدون تبعيض، بويژه بدون تبعيض بخاطر نژاد، اصالت ملي و قومي، رنگ، دين، جنس، سن، يا ناتواني روحي يا جسمي».

6. ماده دهم از اعلاميه حقوق بشر فرانسه چنين اذعان مي‌دارد:

“No one may be disturbed on account of his opinions, even religious ones, as long as the manifestation of such opinions does not interfere with the established Law and Order.”

«هيچکس نبايد به خاطر ديدگاهش حتي عقايد مذهبي مورد آزار قرار گيرد، مادام که اظهار چنين اعتقادي با قانون و نظم، تعارض نداشته باشد».

7- در قانون اساسي دانمارک نيز چنين مي‌خوانيم:

Section 77 Freedom of Speech

Any person shall be entitled to publish his thoughts in printing, in writing, and in speech, provided that he may be held answerable in a court of justice.

«هر شخص مي‌تواند افکار خود را از طريق چاپ، نوشتن، و سخن گفتن منتشر سازد، مشروط به اينکه در يک دادگاه عدالت بتواند پاسخگو باشد».

بر مبناي آنچه بيان شد، به خوبي روشن مي‌گردد که بر اساس قوانين پذيرفته شده در جهان غرب، توهين و آزدن پيروان يک دين ممنوع است و

نمی‌توان به بهانه آزادی بیان، قلوب بیش از یک میلیارد و پانصد میلیون مسلمان را در سراسر جهان جریحه دار کرد.

بنا بر این، اهانت به ساحت مقدس رسول گرامی اسلام و توهین به جوامع بزرگ مسلمانان، تنها به خاطر کینه توزی برخی از سران مغرب زمین و به منظور بدنام ساختن مسلمانان و در راستای جلوگیری از پیشرفت سریع اسلام در این بخش از جهان صورت می‌گیرد. در پایان به این نکته نیز اشاره می‌شود که بسیاری از جوامع و شخصیت‌ها در غرب و جمعی از دولتمردان اروپایی از حرکت توهین آمیز گروهی از کینه جویان در اروپا ناخرسند بوده و نسبت به عواقب آن آگاهند.

امید است احساس مسئولیت ملتها و شخصیت‌های آگاه در مغرب زمین، زمینه را برای پیشگیری از فاجعه برخورد تمدنها و فرهنگها فراهم سازد.

*****